

VAPENÄGAREN

Organ För Sveriges Vapenägares Förbund

Nr 3, juni 2019

Lösnummerpris 50 Kr

Tillfällig skjutplats ...

... kräver polisinspektion !

Innehåll

Utökad klåfingrighet ...	2
Vad är en skjutbana?	3
Aktivismen hos polisen	5
Skanåkers krönika	7
Okunniga läkare?	8
Ljuddämpar-följetongen	9
Motorsport vs. fältskytte	10
Rädsla för konkurrens?	11
Om Säk B	11
Allmänna råd är inte lag	13
Polisens arbetsbelastning	13
Bristande kunskap	14
Varför dröjer proppen?	15
Manipulerad lagstiftning	16
Vem bestämmer?	18
Vad får stå i licensen?	19
EU-valet	19
Ej relevant för vapeninnehav	21
Utställningar	22
Ny Fap om skjutbanor ...	23
Lagar att följa ...	24

Nu finns vi på Facebook!
<https://sv-se.facebook.com/SverigesVapenagaresForbund>

Sveriges Vapenägares Förbund
Stala 3358
472 97 VAREKIL

Telefon 0304-41171
Mobil 0739-426343
Mail: gbs.sekretariat@tele2.se (den äldre versionen med .swipnet.se fungerar också) eller info@vapenagaren.se
Hemsida: www.vapenagaren.se

Årsavgift: 250 kr
Medlemstidning och fri rådgivning ingår.

Swish 123 221 20 33
Bankgiro 5649-2788
Plusgiro 341602-1

VAPENÄGAREN

Ansvarig utgivare: Gull-Britt Söderström
Redaktion: Gull-Britt Söderström, Pär Herrman

© 2019 Vapenägaren, där ej annat anges
Omslagsbild: Tillfällig skjutplats ska regleras!

Utökad klåfingrighet ...

Man behöver inte vara behäftad med förföljelsemani för att inse vart det bär hän med Polismyndighetens nya giv: att man vill bestämma över skjutbanor också.

Nuvarande regler säger att Polismyndighetens behörighet är att kontrollera att skjutbanor uppfyller de regler som är fastlagda av skytteorganisationerna i SäkB. Detta var tidigare Statens Skytteombuds uppgift men när den funktionen drogs in ersattes den av Polismyndigheten. (Dessemellan var faktiskt skytterörelsen tillfrågad om att överta inspektionsfunktionen men där var man inte hågad att avsätta någon personal för sådant ändamål så man tackade nej.)

Dessutom gällde denna inspektion endast fasta skjutbanor. Så fort det handlade om en tillfällig skjutplats fick Polismyndigheten hålla tassarna borta så länge man hade markägarens tillstånd och inte störde någon.

Sten Bergheden (m) har uppmärksammat Polismyndighetens initiativ i en skriftlig fråga till statsrådet Mikael Damberg. Han påpekar att Polismyndigheten knappast har kapacitet att sitta i beredskap på lördagseftermiddagar för att granska flera tusen jaktstigs- och fältskyttestationer. Att göra en tävling beroende av att Polismyndigheten ska godkänna banan kommer att medföra långa handläggningstider och kostnader och skapa en orimlig administration för något som bedrivs i ideell verksamhet i över 1000 föreningar som under högsäsongens helger kanske anordnar hundratals tävlingar med flera tusen enskilda stationer som i regel byggs upp dagen innan tävlingen.

Mikael Dambergs svar var att Polismyndigheten av Regeringen hade bemyndigats att meddela föreskrifter om bl.a. utförande och besiktning av skjutbanor. Han var informerad om att Polismyndigheten hade haft dialogmöten med skyttesammanslutningarna om ändrade föreskrifter och allmänna råd om utförande och besiktning av skjutbanor och menade att skyttesammanslutningarna kommer att få möjlighet att yttra sig över föreskrifterna och allmänna råden innan de beslutas. Ett typiskt politikersvar, således.

Vad ingen ser är att detta är ett led i Polismyndighetens egen strategi för att uppnå sin egen agenda. Man har försökt få makten att avgöra vapens lämplighet för ändamålet (och till och med bluffat i domstol för att påskina att man hade sådan befogenhet) men har tvingats erkänna att man saknar bemyndigande. Man försökte få bort ett antal enhandsvapen via femårsregeln och skyhöga krav på aktivitet tills att Regeringen tröttnade på klagomålen och krävde riktlinjer. Nu ser man en möjlighet att komma åt det legala vapenägandet via skjutbanorna och framför allt skjutplatserna. Redan under de två senaste åren har många skytteföreningar fått utföra arbeten på sina banor för att få dem godkända enligt SäkB. Om nu SäkB ska ersättas av Polismyndighetens regler, var tror ni man hamnar då????

Gull-Britt Söderström

Bra advokater med kunskap även om vapenlagstiftning:

Sebastian Scheiman
Scheiman Advokatbyrå AB
Box 24217
104 51 STOCKHOLM
mail: sebastian@scheimanlaw.se

Christian Nordin
Luterkort Advokatbyrå AB
Stortorget 17
211 22 MALMÖ
Tel +46 (0)706 – 39 78 42 och +46 (0)40 – 10 33 90
mail: christian.nordin@luterkort.se

Vad är en skjutbana?

Polismyndigheten vill ge en ny definition av vad som är en skjutbana som behöver besiktigas och godkännas av dem själva. De har på ett möte med åtminstone några av skytteförbunden aviserat att även fältskyttestationer ska omdefinieras till ”tillfälliga skjutbanor”...

Skytteförbunden ska ha utbildade banbesiktningmän som utbildats av polisen. Dessa ska besiktiga alla fältstationer (oavsett skytteform) och sedan ge en rekommendation till Polismyndigheten som slutligen godkänner stationen.

Det är inte helt lätt att reda ut om Polismyndigheten bara har tagit höjd i sin ambition och sedan tänker komma med ett mindre drastiskt förslag (”se hur bra det blev jämfört med utgångsförslaget”, en filosofi vi känner igen från EU:s vapendirektiv ...) Då är det dags att erinra sig hur det lät när femårslicenser infördes: det är bara en formsak, den som är aktiv får nya licenser utan vidare, det kommer inte att skapa något problem. Det höll i 10 år och sedan blev det kaos ...!

Det finns ingen entydig definition av vad som är en skjutbana, i alla fall ingen inom lagar och föreskrifter. Därför är det inte lätt att säga om Polismyndigheten har fel, eller om de har rätt att utöka begreppet på vad som är en skjutbana. Hitintills har man skiljt på en skjutbana och en skjutplats. Skjutbana är av stationär art medan en skjutplats är tillfällig.

Tillfällig skjutbana med besiktningstvång, eller en skjutplats på vedbacken? Skjutbordet står på en skottkärra ...

Dock är detta bara en oskriven regel och med Po-

lismyndighetens närmast teologiska *) inställning till privat vapenägande (”det som inte är skrivet finns inte”) finns det anledning att vara vaksam.

Det är inte helt enkelt att ta reda på vad som är en skjutbana. Tittar man på Boverkets hemsida om skjutbanor så handlar det om bygglov, huruvida det behövs eller inte. Bygglov ges av kommunerna och Boverkets rekommendationer för skjutbana är:

”Det finns ingen definition av skjutbana i plan- och bygglagstiftningen. Skjutbana är heller inte definierat i TNC. Enligt Nationalencyklopedin, NE, är en skjutbana ett område för tränings- eller tävlingskytte mot måltavlor. (Nationalencyklopedin, skjutbana. Hämtad 2017-11-28)”

Vad avgör om det behövs bygglov?

”Bygglovs krävs för att anordna, flytta eller väsentligt ändra skjutbanor. En väsentlig ändring av en skjutbana kan exempelvis vara att utöka skjutbanans område. Lovplikten gäller både inom och utanför detaljplanlagt område. Vid bedömning om en skjutbana kräver bygglov kan följande faktorer vägas in:

- verksamhetens karaktär och omfattning
- anläggningens storlek
- omfattningen av markarbeten och anordningar
- omgivningspåverkan
- påverkan på allmänna intressen.”

Verksamhetens karaktär och omfattning

Verksamheten måste ha en viss karaktär och omfattning för att vara en bygglovskyldig skjutbana. Exempel på faktorer som kan påverka är om det är en publik verksamhet eller hur ofta verksamheten pågår.

Anläggningens storlek

En anledning till att skjutbanor är bygglovskyldiga är att de oftast är arealkrävande. Lovplikten gäller för större anläggningar. (jfr prop. 1985/86:1 sid. 682)

Omfattningen av markarbeten och anordningar

För att en skjutbana ska vara bygglovskyldig krävs att åtgärder av något slag utförs för att bereda platsen för det nya ändamålet. Det kan exempelvis vara genom trädfallning, markarbeten och uppförande av anordningar. För att bedöma bygglovskyldigheten ska en sammantagen bedömning göras av åtgärderna och deras syfte. (jfr prop. 1985/86:1 sid. 684)

Omgivningspåverkan

Med omgivningspåverkan menas vilka konsekvenser skjutbanan har för närboende exempelvis i form av ökad trafik, buller och nedskräpning. (jfr prop. 1985/86:1 sid. 682)

Påverkan på allmänna intressen

Vilken inverkan skjutbanan har på det rörliga friluftslivet kan påverka om anläggningen kräver bygglov eller inte. Även vilken påverkan anläggningen har på landskapsbilden kan ha betydelse. (jfr prop. 1985/86:1 sid. 682)

Men det finns också undantag som Boverket anger:

”Bygglov krävs inte om kommunen i detaljplan eller områdesbestämmelser har beslutat om undantag från krav på bygglov för att anordna, flytta eller väsentligt ändra skjutbanor.”

I lagstiftningen skiljer man inte på skjutbanor och andra idrottsanläggningar. En fotbollsplan har ungefär samma regler för bygglov som en skjutbana.

Det är inte troligt att Boverket eller kommunen skulle kräva bygglov för en fältskyttebana. Det är lika troligt som att de skulle kräva bygglov för en gräsplätt mellan några hus som används då och då för att spela brännboll.

Naturvårdsverket är den instans som anger när en miljöanmälan/ett miljötillstånd behövs, dels ur bullersynpunkt, dels med tanke på kemikalier.

Om vi helt bortser från buller så anger Naturvårdsverket att det ska behövas miljöanmälan/miljötillstånd för en skjutbana pga blyet, om det avlossas mer än 5000 skott årligen.

”Enligt förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd krävs länsstyrelsens tillstånd enligt punkten 29.6-2 till ’civilt eller militärt skjutfält för skjutning med grovkalibriga vapen (kaliber > 20 mm) eller för sprängningar av ammunition, minor, sprängladdningar o.dyl. eller skjutbanor för mer än 200.000 skott per år för vapen med finkalibrig ammunition (kaliber < 20 mm)’. Vidare krävs enligt punkten 92.621-1 anmälan för ’civil eller militär skjutbana som är stadigvarande inrättad för skjutning med mer än 5.000 och högst 200.000 skott skarp ammunition per år med vapen för finkalibrig ammunition (kaliber < 20 mm) utomhus’ till kommunens miljönämnd eller till Generalläkaren då det gäller försvarets anläggningar.”

För att en fältskyttestation ska komma upp till gränsen för att behöva göra en miljöanmälan till kommunen ska det skjutast minst 5000 skott på stationen och den ska vara stadigvarande. Vid pistolskytte skjuts 6 skott på varje station av varje deltagande skytt, det skulle medföra att tävlingen måste vara större än 833 starter för att nå gränsen ($5000/6=833$). Vad man avser med ”stadigvarande” är inte definierat.

Det är troligen mycket få tävlingar som samlar mer än 800 starter och skjuts i terrängen.

Så vare sig i Boverkets regler eller Naturvårdsverkets regler är en fältskyttestation någon skjutbana, men sådana småsaker stoppar inte vår Polismyndighet.

Är denna nya tolkning av vad som är en skjutbana till någon fördel för skytteorganisationerna ?

Förutom att det blir mer administration och lång handläggningstid så påverkar det inte något ur säkerhetssynpunkt eller ansvarsförhållandena. Fortfarande är arrangören, skjutledaren och skytten ansvariga om något går fel. Det finns regler i Brottsbalken kap 13, Ordningslagen kap 3 osv. Vi har många många lagar som påverkar ansvaret, att finna

och lista alla är en övermäktig uppgift. (En Uppsala-student hade ambitionen att visa alla straffbelagda brott i vår lagbok; han gav upp efter ha funnit över 900 lagar/brott).

Men med denna nya definition av tillfälliga skjutbanor kommer Polismyndigheten åt alla privata skjutplatser som inte faller under Boverkets eller Naturvårdsverkets regler. De kan då avgiftsbeläggas och effektivt stoppas ... Det blir helt enkelt olagligt att avlossa skott utanför skjutbanor som inte har Polismyndighetens godkännande. Hur detta kommer att påverka jakten, tja, det är bara en tidsfråga innan den stoppas också.

Men en stor fördel för polisen blir det, inte bara att man kan omdefiniera skjutbanor, det medför att alla idrottsplatser kan omdefinieras. Skjutbanor tillhör kategorien idrottsplatser. Så om några småpojkar sparkar boll på en gräsplätt med sina mammor som åskådare blir det genast en fotbollsarena.

Vad blir Polismyndighetens nästa steg i sin uppenbara ambition att införa en totalitär polisstat där alla kan lagföras för allt obehindrat ?

Tyvärr verkar det bara finnas några få botemedel mot detta aktivistiska tjänstemannavälde inom Polismyndigheten som har härjat sedan 1960-talet: att byta myndighet, att ge en ny myndighet ansvar för vapentillståndsfrågor. Eller så måste Regeringen eller Riksdagen lösa problemet så som de gjort med antal jaktvapen som får innehas (jaktgarderoben som kom till för att jägare trots Polismyndigheten skulle få ha mer än ett kulgevär och en hagelbössa) och bestämma att en skjutbana är en sådan som kräver bygglov, eller är av kommunen undantagen från bygglov, alternativt kräver en miljöanmälan till kommunen. Dessa ska godkännas av Polismyndigheten - en ny lag för att styra en myndighet, ska det behövas ?

Men det finns en annan lösning också för att definiera och reglera vad som är en skjutbana och hur den ska vara beskaffad med avseende på säkerhet. Man kan göra som vi har gjort med ”säkra produkter”. Vi låter marknaden ta fram en standard (SIS standard) och SWEDAC ansvarar för att ett ackrediterat institut besiktat och godkänner skjutbanorna. Utan certifikat inget skjutande på fasta skjutbanor. Då är vi tillbaka där vi började, att skytteorganisationerna bestämmer inom sitt eget område (det är ju där kompetensen finns).

Idag är det många kockar inblandade som inte har skrivna regler. Bygglov bestäms av kommunen som lutar sig på Boverket. Polismyndigheten ska i efterhand godkänna det som Boverket/kommunen redan godkänt. Och sin vana trogen ändrar Polismyndigheten sin åsikt om vad som är godkänt eller inte. Då kanske bygglovet måste ändras, högre och bredare vallar ... och så går åren innan banan kan användas. Allt skytte utanför detaljplanerat område kan då lagföras om det inte sker med Polismyndighetens godkännande - oklart mot vilken lag, men redan misstanken räcker för att licenserna som en konsekvens då i alla fall kan ifrågasättas.

Pär Herrman

*) teologisk = teoretiska tankar och uppfattningar kring det övervärldsliga.

Aktivismen hos polisen ...

Polismyndighetens strategi att vilja få bestämma över vilka vapen och vilka skyttesporter som ska få förekomma i landet har slagit in på en ny stig.

Polismyndigheten har sedan 1960-talet försökt med olika strategier att tillskansa sig denna behörighet utan framgång.

När magnumskyttet med pistol/revolver började sin bana försökte Polismyndigheten på alla sätt att neka tillstånd för innehav, ofta med hjälp av skytteförbunden. Då var det Länsstyrelsernas tjänstemän på vissa håll som satte stopp för Polismyndigheten, svaret från dessa byråkratiska tjänstemän var nämligen: Svensk lag gäller i Sverige, även för Polismyndigheten!

Taurus .44 Magnum

På 1990-talet var ett av argumenten från Polismyndigheten vid ansökan om en .44 Magnum att skytteföreningens skjutbana inte var godkänd för denna ammunitionsklass. Att det låg en gevärsbana strax intill pistolbanan som tillät även klass-1 ammunition och en privat skjutplats inte har begränsningar blev en stötesten som satte stopp för denna argumentation.

När skytte med kortpipiga vapen (snubby) blev populärt inom pistolskyttet hittade man med hjälp av skytteförbunden motmedel. Korta pipor på enhandsvapen gjorde att de inte ansågs kunna ha tillräcklig precision för att träffa tavlan. Det gick till och med så långt att det aktuella förbundet skrev en regel så formulerad att ett av förbundets egna paradvapen inte längre skulle vara godkänt att tävla med, nämligen polisens tidigare tjänstevapen Walter PPK.

Walther PPK

Vid denna tid var det inte längre Länsstyrelsen som tog hand om överklaganden utan våra förvaltningsdomstolar, vars opartiskhet och lagföljsamhet lämnar mycket över att önska.

Nu har Polismyndigheten när det gäller vilka vapen och tävlingar som ska få förekomma fokuserat på vissa typer av halvautomatiska gevär och så kallade taktiska repeterbössor men även på vissa patroner. Dels anser Polismyndigheten

att en viss typ av skytte är terroristutbildning med terroristernas favoritvapen AR 15 (vilket terroristerna ännu inte vet om), dels tror samma myndighet att med Lapua 338 Mag kommer prickskytte på fotgängare från långa håll att öka (ännu har detta inte skett). Polismyndigheten uttrycker detta så att en jägare "inte ska få ha mer kraftfulla vapen än han behöver".

Polismyndigheten gick på pumpen i Högsta Förvaltningsdomstolen att förbjuda nya varianter av tävlingar med halvautomatiska gevär, det s.k. AR-15 målet. Polismyndigheten är även på väg att förlora sin kamp mot de taktiska repetergevären Tikka T3 och Ruger RPR.

Tikka T3 A1

Naturvårdsverket försökte i sina förslag till föreskrifter få till en begränsning på maximal anslagsenergi för jaktvapen. Misstänkt påverkan av Polismyndighetens åsikter. Remissinstanserna var inte imponerade av Naturvårdsverkets argumentation. Det påpekades försiktigt att detta dels strider mot jaktlagens intentioner att minimera lidandet för viltet, dels slår det inte bara mot vissa bössor, utan även mot de som anses vara de mest lämpade för farligt vilt på korta avstånd.

Polismyndighetens ambition att få styra vilka vapen och vilka typer av tävlingar som ska få finnas går igenom i historien. Tydligt är att myndigheten är emot allt som är nytt och begynnande populärt och uttrycker olika krystade farhågor som inte har verklighetsanknytning.

Polismyndigheten påstår nu att det förekommer osäkert skytte på våra skjutbanor då de nuvarande reglerna inte täcker in alla former av skytte. Myndigheten har också hittat ett glapp i lagstiftningen: det finns ingen definition av vad som är en skjutbana. Myndigheten vill här utöka begreppet till alla platser där övningskytte bedrivs. Med lite kreativitet från myndighetens sida kan man med hjälp av sitt bemyndigande att godkänna skjutbanor enkelt sätta stopp för det man genom tiderna vill motverka.

Om Polismyndigheten följer sin tradition med nypåhitade farhågor så kommer det slutliga förslaget till föreskrift att bli mindre inskränkande än det som har presenterats hittills (titta vad bra det blev!). Polismyndighetens strategi är att inom några år börja att inskränka mer, till den nivå då inget skytte längre kan tillåtas. Se bara hur femårslicen-

serna hanterades från Polismyndighetens sida. De infördes år 2000 och i nästan 10 år var det lugnt, sedan plötsligt gick det inte att förnya en licens, man var inte ”tillräckligt aktiv” och hade därför inget behov, och utan förnyelse åtalades flera vapenägare för olaga vapeninnehav. Detta trots att det faktiskt var Polismyndigheten som vägrade ta emot vapnen för förvaring och i stället tvingade vapenägarna att ha kvar vapnet hemma så länge ärendet pågick. Detta olaga skick ledde till lagändring att en ansökan om förnyad femårslicens automatiskt förlängde den gamla så länge ärendet pågick.

Ett annat aktivismänne var Remington 8 x 58 RD med rullblocksmekanism där Polismyndigheten vägrade godkänna vapnen och Naturvårdsverket fick ta till basrösten

Remington 8x58 RD

och förklara att vapnet var godkänt enligt deras regler.

Om vi ändå inventerar ämnen kommer vi osökt in på frågan om förvaring där Polismyndigheten inte har något som helst bemyndigande att avgöra förvaring för privatpersoner (däremot för handlare och skytteföreningar). Begreppet ”poäng” existerar inte i vapenlagstiftningen och det finns inga lagregler på hur många vapen och av vilka typer en privatperson får ha i sitt vapenskåp, eller ens hur många vapenskåp han får ha. Skåpen måste bara vara SS 3492, det är ett lagkrav.

Listan på aktivism kan göras lång: oviljan att skriva regler för auktorisation, egen tolkning av ”synnerliga skäl”, medvetet manipulerande av domstolsutsagor etc.

Frågan blir i framtiden: om någon struntar i Polismyndighetens påhitt om tillfälliga skjutbanors godkän-

nande, vilken lag ska då vederbörande lagföras emot (förutom att alla licenser och eventuell auktorisation återkallas)?

I brist på detaljregler från Riksdagen och Regeringen (lag respektive förordning) har fältet lämnats öppet för begränsningar och påhitt från Polismyndigheten. Frågan är om våra styrande politiker kan vara så framsynta att de redan innan problemen blir ett faktum reglerar Polismyndighetens framfart, likt man gjorde med jaktgarderoben som kom till för att motverka Polismyndighetens aktivism att bara tillåta 2 jaktvapen per jägare, ett hagelvapen och ett kulvapen.

Vad som behövs är att Vapenförordningens bemyndigande begränsas till att omfatta bara skjutbanor som har bygglov eller har undantag från bygglov via kommunen samt att banorna ska godkännas utifrån de regler som utarbetats av skytterörelsen (SÅK B).

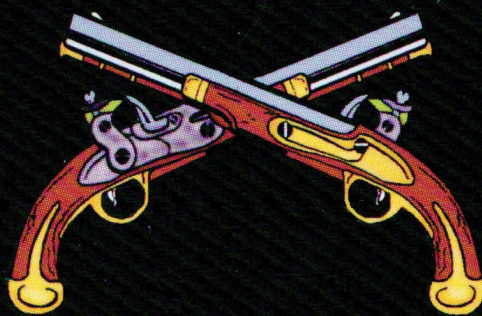
Bäst vore att Polismyndigheten helt avfördes från hantering av tillstånd rörande vapeninnehav och skytte.

Pär Herrman

Etikett SS 3492

SVARTKRUTSKÄLLAREN

SALUTKANONER

REPRESENTANT FÖR DAVIDE PEDERSOLI

**Folkungagatan 134
116 30 STOCKHOLM**

Tel/fax 08-6410361

Besök oss på www.svartkrutskallaren.com

Skanåkers krönika

Klarsyn behövs!

I dessa tider, när man ser att Polismyndigheten försöker tillskansa sig ännu mera makt över idrottsskyttet, reagerar man på den bristande lyhördhet som våra politiker visar.

Dessutom finns i bakgrunden att dessa politiker, med EU som slagträ, vill försöka pressa igenom lagändringar på minimal tid, för att slippa en saklig debatt. Man passar då på att, utan att EU krävt det, pressa in sådana ändringar som har sitt upphov just hos Polismyndigheten och som, trots Polismyndighetens ihärdiga lobbyverksamhet i Bryssel, förkastades av EU.

Detta är ytterligare ett sätt att hämma skytte som idrott, ofta genom att vifta med terroristspöket. Men som alla sansade människor vet hjälper inte lagstiftning emot kriminalitet och terrorism, helt enkelt därför att kriminella och terrorister struntar i lagar.

Våra regeringar har genom tiderna talat sig varma för idrottens funktion i samhället. Man har skjutit till ekonomiska medel. Skytte är den femte största individuella sporten och den är till gagn för alla. Ja, faktiskt borde alla få möjlighet att utöva skytte, det är en sport som främjar disciplin, tankeförmåga och fysisk förmåga.

Skytte är till antalet utövare den största individuella sporten globalt. Endast lagsporter som fotboll, cricket etc har fler utövare.

I en inte alltför avlägsen tid sågs skyttar som hedersmän och -kvinnor. Politiker hyllade skytterörelsens bidrag till samhället. Idag ses vi av myndigheterna som potentiella brottslingar som ännu inte ertappats.

Dagens ledande politiker i maktens boningar ser bara brottslingar och terrorister när vapen kommer på agendan. Vem det är som tutar i dem denna uppfattning är inte svårt att gissa när man vet att Polismyndigheten har planterat 4 poliser hos Justitiedepartementets EU-ansvarige (som råkar vara f.d. polis) som "vapentekniskt råd" åt Regeringen.

Att få ensidiga råd är aldrig bra. En sak behöver belysas från mer än en synvinkel. Men tyvärr väljer Regeringen att inte lyssna på skytterörelsen, där sakkunskapen om skytte och vapen finns.

Foto: Lars-Kristian Bergh

Men politiker är känsliga för folkliga opinionsyttringar. Om det kommer brev från många väljare att dessa anser att politikerna handlar fel i en fråga stämmer detta till eftertanke. Politikerna vill ju åtminstone anses representera folket. En bekräftelse på detta får de vid valår.

Men att behöva vänta 4 år för att tala om för politikerna att de håller på att slå in på fel väg är för länge. Vi måste själva aktivera oss, ta kontakt med våra politiker och säga vår mening.

Det är vi inom skytterörelsen och jägarkåren som har klarast syn på vapen och skytte/jakt/samlade. Vi vet vad vi talar om och vi är inte mottagliga för polisiär skrämselfpropaganda om terrorister. Vi vet ju att det inte är våra vapen som de kriminella och terroristerna använder, de har ju helt andra leverantörer än vi.

Men det är vi legala vapenägare som måste reagera. Det kan ingen annan göra åt oss. De organisationer vi räknar med ska företräda oss har inte tillräcklig klarsyn för att se att de är medlöpare snarare än en maktfaktor. Då måste vi själva ta tag i saken!

Hälsningar

Ragnar Skanåker

Behöver medlemmar i din förening bli professionellt tränade? Vill du förbättra ditt skjutresultat och samtidigt också din koncentrationsförmåga? Ragnar Skanåker är flitigt anlitad i Sverige och utomlands som tränare. Kontakta honom via hans hemsida www.skanaker.se.

Okunniga läkare?

Vapenlagen 6 kap 6 § kräver av läkare att om de bedömer en person olämplig som vapenägare ska de sända in Socialstyrelsens förtryckta blankett om detta till Polismyndigheten.

De första åren klagades det mycket på läkarna att de inte i tillräcklig omfattning rapporterade olämpliga patienter. Att det var läkaren som skulle avgöra olämpligheten gick då förlorad i Polismyndighetens iver att få in så många anmälningar som möjligt.

Socialstyrelsen har publicerat vissa riktlinjer angående denna anmälningsplikt:

Läkares anmälningskyldighet enligt vapenlagen

Vägledning för rättstillämpning publicerad år 2014 artikelnummer 2013-10-13

Allmänt:

Flera medicinska tillstånd kan medföra att en person anses medicinskt olämplig att hantera och förvara skjutvapen. Regeringen har förutom vissa former av psykisk ohälsa även nämnt missbruk, demens, vissa neurologiska sjukdomar och grava synfel som exempel på sådana tillstånd som kan medföra att en person är medicinskt olämplig att inneha vapen (prop 2005/06:113 s.38).

Det är dock viktigt att betona att bedömningen av om en person är medicinskt olämplig att inneha skjutvapen aldrig kan göras enbart efter diagnos eller typ av ohälsa.

Av de områden regeringen nämnt tar denna vägledning upp psykisk ohälsa, missbruk och beroende samt demens.

En vapenägare som haft vapen i 45 år drabbades av en arbetsplatsolycka som ledde till att hans högra arm amputerades. Eftersom han var högerhänt fick han ställa om sig för i stort sett allt som vi i vardagen tar för självklart. Men han lyckades faktiskt också hantera ett jaktgevär, trots frånvaron av höger arm.

Nu var han på utredning för att få en protes och det utlovades att denna protes skulle ha många av de funktioner som hans egen arm hade haft. Att utvecklingen har gått framåt på detta område sedan kapten Krooks träben är ju välkänt.

Men en läkare greps ändå av stora skälvan och skickade in Socialstyrelsens förtryckta blankett att vapenägaren ansågs olämplig att vara vapenägare. Helt följdriktigt ryckte Polismyndighetens fältarbetare ut och hämtade vapen, licenser och ammunition. (Den sistnämnda gav man inget kvitto på vilket är en klar underlåtenhet, man ska ge kvitto på allt man tar med sig. Men kunskapen om sådant är låg, de besökande legitimerade sig inte ens.)

Beslutet att omhänderta vapenägarens egendom överklagades naturligtvis till Förvaltningsrätten. Att bli av med en arm ingår inte i de medicinska tillstånd som Regeringen avsåg när man införde anmälningsplikten. Där tog man i första steget enbart hänsyn till psykisk ohälsa som lett till vård på institution. I andra steget utvidgades anmälningsorsakerna även till psykisk ohälsa i öppenvård, missbruk, demens, vissa

neurologiska sjukdomar och grava synfel. Inte någonstans antydde det ens att förlust av en kroppsdel skulle kunna vara diskvalificerande för vapeninnehav.

Inom handikappidrotten vet man att det finns många sätt att kompensera en fysisk funktionsnedsättning så att en vapenägare ändå kan delta i både skytte och jakt. Man kan ha speciella stöd för vapnet. Man kan få dispens från vissa regler om terrängkörning med motorfordon vid jakt. Man kan förse vapnet med speciella tillbehör som underlättar hanterandet trots funktionsnedsättningen. Man kan kanske också anpassa sin vapengarderob så att man i större utsträckning har halvautomatiska jaktvapen. Ja, det finns många sätt att kompensera och man ska inte behöva åsamkas dubbelt elände - först genom förlusten av en kroppsdel och sedan genom förlusten av sina vapen.

Permobil - det svenska motordrivna handikappfordonet

Det är beklagligt om läkare har så dåliga kunskaper om jakt och skytte att de bedömer ett fysiskt handikapp som diskvalificerande för vapeninnehav. En pistolskytt som förlorar den arm som är hans vanliga skjutarm kan träna upp sig med andra armen så att han ändå når fullgoda resultat. Även en tillfällig skada i en axel eller arm kan medföra att man under en period får lära om till att skjuta med "fel" hand. Inom vissa skyttediscipliner, t.ex. PPC, ingår faktiskt också skytte med "fel" hand. Så fenomenet är inte okänt.

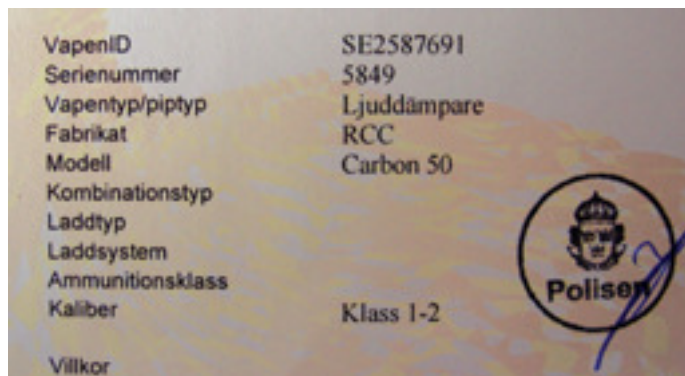
Nu återstår att se hur Förvaltningsrätten bedömer saken. Risken är dock stor att domstolen, i sin okunnighet om vad vapnen betyder för en vapenägare, tycker att han får vänta tills att det kommer ett nytt intyg från läkare som säger att han inte är olämplig att ha vapen. Att Polismyndigheten ofta har svårt att acceptera ett sådant "friande" intyg är man på domstolen lyckligen ovetande om. Även när det gäller medicinska frågor vill gärna Polismyndigheten utnämna sig själv till expert och överpröva fackmännens omdömen ...

Gull-Britt Söderström

Ljuddämpar-följetongen

Som vi skrev i Vapenägaren 2-2019 gick Kammarrätten på SVF:s och medlemmens linje att om det står något i rutan ”Villkor” på licensen så är detta ett villkor. Och att dessa villkor måste följa lagen.

Polisen omprövade sitt beslut och tog bort villkoret, även om man i stället nu angav kalibern på Ljuddämparen som ”klass 1-2”.

Betyder detta då att Polismyndigheten genast upphör med att skriva detta lagstridiga villkor på licenserna i framtiden? Troligen inte. Enligt Polismyndighetens uttalade åsikt är inte en kammarrättsdom vägledande, endast avgöranden i Högsta Förvaltningsavgöranden tillerkänns denna dignitet, såvida inte Kammarrättens utslag är samstämmigt med Polismyndighetens åsikt, då är kammarrättsdomen vägledande.

Vår rättsskipning i förvaltningsärenden är sådan att varje domslut endast gäller just detta enskilda ärende och det behöver inte myndigheterna och domstolarna ta hänsyn till. Men när Högsta Förvaltningsdomstolen har uttalat sig så brukar det rättas in i ledet.

Kanske det var därför Polismyndigheten valde att inte överklaga Kammarrättens dom till Högsta Förvaltningsdomstolen, för då hade de tvingats att följa utslaget. Nu kommer Polismyndigheten med största sannolikhet att anse att denna dom enbart gäller den aktuella ljuddämparen och man kommer sålunda att fortsätta skriva sin ”information” som ett villkor.

En myndighet som vill verka inom de regler som satts upp för en myndighet i vår grundlag och förvaltningslag och som även vill hedra ämbetsmanskapets tradition skulle resonera på följande sätt: ”Nu har tolkning av lagen getts av domstol, då ändrar vi vår inställning och följer domstolens beslut.” Men enligt SVF:s erfarenhet av Polismyndigheten tillhör inte myndigheten denna stam av ämbetsmän.

Det ska dock sägas att fram till millennieskiftet fanns denna inställning även hos Polismyndigheten. Man rättade sig efter domstolsutslag och ifrågasatte inte uttalanden av behörig myndighet. Denna inställning svängde markant i slutet av år 2010.

Detta är en fråga om ledarskap. Både inom Polismyndigheten och inom Regeringen och Riksdagen. Ledningen för Polismyndigheten måste få klara direktiv från Regeringen och Riksdagen att följa gällande lagar. (Detta är i sig märkligt, det framstår ju som självklart att en myndighet ska följa

lagen.) Men vår nuvarande ledning inom Justitiedepartementet duckar och slingrar sig utan att ta Polismyndigheten i örat och visa riktningen.

En del ministrar påminner om filmkaraktären ”The Governor”, förtjänstfullt gestaltad av Charles Durning i filmen ”The Best Little Whorehouse in Texas” med bl.a. Dolly Parton (som även skrev filmmusiken inklusive örhänget ”I will always love you”) och Burt Reynolds från 1983. När journalisterna skulle tolka hans ställningstagande i sakfrågan utspann sig följande konversation:

- Is that a yes or no ?
- No, it's a possible maybe...

Beklagligt nog verkar svaret från våra styrande inom Justitiedepartementet på frågan om de tänker ta tag i Polismyndighetens tjänstemannaaktivism bli samma som inom filmens värld: ”A possible maybe”.

Det är mycket möjligt att vår nuvarande politikerkår är fullt nöjd med våra myndigheters aktivism, rent av stödjer aktivismen. Det håller besvärliga frågor från deras bord och de kan i lugn och ro besluta om onödiga lagar som att endast 50 luftburna ljuslyktor får släppas på en och samma gång...

Vi har de politiker som vi förtjänar, vi har valt dem i öppna val.

Vapenägaren kommer löpande att följa händelseutvecklingen med denna ljuddämpare. Förvaltningsrätten i Karlstad har ännu inte kommit till beslut, men så har det bara gått 5 månader sedan överklagandet lämnades in. (Att fatta beslut om villkorets vara eller icke tog ca 10 månader).

För övrigt meddelade Högsta Förvaltningsdomstolen 2019-04-08 inte prövningstillstånd för att få försutten tid tillbaka (ärende 6485-18). Trots att lagen specificerar att om en myndighet brister i att meddela hur överklagande ska ske är detta ett skäl att få tillbaks den försutten tiden så gäller tydligen inte sådana regler för privatpersoner utan ”Jur Kand” på visitkortet ...

Pär Herrman

Motorsport vs. fältskytte

Polismyndigheten har aviserat att man tänker förändra sin syn på skjutbanesäkerhet och även utvidga detta till de fälttävlingar som skytteklubbar anordnar.

Vi vet ännu inte hur detta kommer att fungera eller hur det är tänkt att fungera men om vi sneglar lite på motorsporten (som även den i mångt och mycket styrs av Polismyndigheten) kanske vi kan få en föraning om vad som komma skall i framtiden.

Den som är intresserad hittar dessa regler i FAP 512-1 och FAP 512-2.

Det som motorsporten måste ha med i en ansökan för sin sport enligt FAP 512-1 är:

”10 kap. Tillstånd m.m.

1 § En ansökan om tillstånd att anordna tävling eller uppvisning ska inges till polismyndigheten senast fyra veckor före tävlingen/uppvisningen.

2 § En ansökan ska innehålla

1. arrangörens namn och adress
2. den ansvarige tävlings- eller uppvisningsledarens personnummer, fullständiga namn, adress och telefonnummer
3. vem som är ansvarig för brand- och olycksberedskap,
4. uppgift om tid då tävlingen eller uppvisningen ska äga rum,
5. uppgift om tävlings- eller uppvisningsform, förarklasser och fordonsgupper enligt gällande tävlingsreglemente,
6. skalendig ritning över banan,
7. uppgift om beräknat antal startande,
8. uppgift om beräknat antal åskådare,
9. uppgift om hur parkeringsfrågan för åskådare avses lösas och
10. protokoll över mätningar av istjockleken vid bananläggning på sjöis.

3§ Vid ansökan om tillstånd att anordna snöskoter- eller isbanetävling/uppvisning på en tillfälligt iordningställd bana i terräng ska länsstyrelsen beredas tillfälle att yttra sig.

4 § Innan ett tillstånd meddelas ska polismyndigheten kontrollera att bananläggningens skick stämmer överens med godkännanderitningen.”

Nu skiljer det sig ganska rejält mellan motorsport och skytte i utförandet. Inte minst i hur vi traditionellt arbetar med främst fältskyttetävlingar. Motorsport, förutom enduro och isracing, körs på befintliga vägar eller banor medan fältskyttet anordnas på tillfälliga platser. Vårt målmateriel är känsligt för väder och vind varför vi knappast kan sätta upp en station 4 veckor i förväg. Skytte, förutom skidskytte, är inte någon publiksport och inte ens med den skarpaste synen kan man se träffen i form av ett 6,5 mm stort hål i en svart figur på 600 m avstånd (gevärsfältskytte). I de fall vi har publik (främst skidskyttet) är det brukligt att placera denna bakom skyttarna ... utom riskzonen.

Olympiskt skidskytte ... ja, då finns kanske ekonomin ...

En fråga som kanske kan bli en dödsstöt är något som förekommer vid anläggningar för destruktion av sprängmedel och ammunition. Där krävs att man har sjukvårdsutbildad personal och en ambulans på plats. Detta kostar ofantliga summor att anordna och det har inte en skytteförening råd med.

Pär Herrman

Nilsson Special Vehicles ambulans byggd på XC90

Rädsla för konkurrens?

En pistolskytteförening i en mellanstor stad upptäckte att en av deras medlemmar, som även var aktiv inom gevärsskytte och var medlem i en gevärsskytteförening, hade bildat en pistolsektion inom denna gevärsskytteförening.

Pistolskytteföreningens styrelse höll ett brådskande möte och uteslöt på stående fot denna medlem med motiveringen att han hade motverkat pistolskytteföreningens intressen. Man uttryckte också en rädsla för att den illojale medlemmen skulle locka över skyttar från pistolskytteföreningen till gevärsskytteföreningen.

Men situationen var den att inom pistolskytteföreningen hade man inte magnumfältsskytte. Banan var heller inte lämpad för sådant skytte.

Gevärsskytteföreningens bana, som låg alldeles intill, var däremot synnerligen lämpad för magnumfältsskytte.

Magnumfält kräver längre banor än vanligt pistolskytte ...

Det handlade således inte om att konkurrera med pistolskytteföreningen utan att komplettera dennas utbud med ytterligare skyttegrenar, men på den bana som var lämpad för sådant skytte. Och då blev det i gevärsskytteföreningens regi.

Uteslutningen överklagades till kretsen (och går kanske sedan vidare till förbundet).

SVF rädde också gevärsskytteföreningen att vara tydliga i att visa vilket skytte man hade för avsikt att bedriva, att det var specifikt magnumfältsskytte och inget annat, och att dokumentera detta i styrelseprotokoll och skjutreglemente. Då fanns det ingen anledning för pistolskytteföreningen att uppfatta gevärsskytteföreningens initiativ som en konkurrensåtgärd.

Skulle pistolskytteföreningen däremot framhärda i uteslutningen av medlemmen har ju denne inget annat val än att inom gevärsskytteföreningen utvidga pistolskyttet till alla grenar och DÅ har man faktiskt på pistolskytteföreningen, genom sitt eget förhastade revirpinkande, skapat den konkurrenssituation man ville undvika.

En förening bör inte se det som konkurrens om en medlem är aktiv i en annan förening med samma eller liknande inriktning utan bör se det som ett komplement. Vi verkar alla för att utveckla och sprida skyttet. Enligt alla förbunds stadgar är det OK att vara ansluten till mer än en förening med samma inriktning, men i tävlingssammanhang kan man bara representera en förening. Man har en så kallad moderförening. Det finns åtskilliga skyttar som tävlar för en förening, tränar i en annan

och kanske som i detta fall skjuter en speciell gren på en tredje förenings banor. Man är sålunda medlem i flera föreningar. Det finns ju också skyttar som representerar en andra förening i en specifik gren som inte den första föreningen har i sitt program, det är också OK.

Så fungerade det länge inom svartkrutsskyttet eftersom inte alla föreningar hade svartkrutsskytte på sitt program.

Skyttar som skjuter både enhandsvapen och tvåhandsvapen är ofta med i två föreningar, en för pistolskyttet och en för gevärsskyttet. En bakomliggande orsak kan helt enkelt vara tillgången på lämpliga banor.

Kärnfokus bland alla föreningar borde vara att stödja varandra och inte minst stödja de medlemmar som vill utveckla skyttet, om än i en annan förening. I slutändan är det till nytta för oss alla.

Gull-Britt Söderström

Om Säk B ...

Svenska Skyttesportförbundet har gett ut en variant av Säk B av 2014-11-22 med sin logotype (vilket kan ha förlett Polismyndigheten att tro att Säk B är just detta förbunds skapelse och inte något som den samlade skytterörelsen har tagit fram) och där läser man om att man erbjuder utbildning för civil besiktningsman, 20 timmar. Man talar också om SäkB 2020 och ”alternativa skjutbanor”, hur man ska ta fram riskområde, nya skytteformer, lagstiftning etc. Man antyder också att dagens terrängskjutningar genomförs mer på rutin och erfarenhet än faktiskt kunskap.

Det är kanske inte en tillfällighet att nu Polismyndigheten vill klassificera skjutplatser som ”tillfälliga skjutbanor” och däri inkludera även fältskyttebanor.

Inom Svenska Skyttesportförbundets kärnverksamhet finns inget fältsskytte, bana olympiskt banskytte. I och med att Frivilliga Skytterörelsen uppgick i förbundet fick man fältsskytte 6,5. Det kan knappast förväntas frambringa tårefloder hos Förbundet om det blir hårdare regler för fältsskytte .... det är ingen olympisk gren.

Däremot berörs Svenska Pistolskytteförbundet starkt av ändrade regler för fältsskytte, som är en stor del av detta förbunds verksamhet. Så frågan är hur Svenska Pistolskytteförbundet ställer sig till regler som i hög grad kommer att försvåra för förbundet att driva sin verksamhet.

Säk B är i sig ytterst komplicerad, en vanlig enkel människa klarar inte att räkna ut hur banor ska vara beskaffade. Om man nu har planer på att skapa en ny Säk B 2020 borde man snegla på Måttboken som är enkel och begriplig för de flesta.

Johan Svensson

Urholkat statskick ...

I många länder har man ministerier som under sig har ett antal myndigheter. Där är ministern ansvarig för allt som händer i myndigheterna och kan också ingripa i ett enskilt ärende. Ingen ser något konstigt i det, ministern är ju den ytterst ansvarige inför parlamentet (i vårt fall Riksdagen) för all verksamhet inom ministeriet.

I Sverige är det annorlunda. Riksdagen och Regeringen ska fatta alla beslut om lagar och förordningar och dessa ska vara så entydiga att det inte råder något tvivel hos de underställda myndigheterna vilka riktlinjer de har. Därefter får myndigheterna fatta självständiga beslut inom ramen för dessa lagar och förordningar. Myndigheterna får också på uppdrag av Riksdagen och/eller Regeringen skriva föreskrifter i detaljfrågor och sådana föreskrifter är likställda med lagar och förordningar. Medborgaren kan överklaga ett myndighetsbeslut till domstol. Men att få en minister att ingripa är helt otänkbart ... att bli anklagad för ministertyre är det sista en minister längtar efter. Ministern har möjlighet att påpeka för myndigheten om denna avviker från det som var avsikten med lagstiftningen. Men oftast gör inte ministern detta ...

Detta har lett till att myndigheter har börjat använda sina egna åsikter formulerade som allmänna råd (= instruktioner) efter eget gottfinnande. Och, vad värre är, dessa icke-lagar har i långa tider använts av våra förvaltningsdomstolar som grund för beslut. Detta är skrämmande. Då har Riksdagen och Regeringen ingen reell makt över lagstiftningsprocessen, då kan myndigheter med egna ambitioner stifta sina egna pseudo-lagar i trygg förvisning om att förvaltningsdomstolar kommer att jamsa med i alla väder.

Eftersom dessutom Regeringen ser till att tillsätta politiskt lojala personer i ledningen för myndigheterna urvattnas den objektiva myndighetsutövningen och man får i stället en politisk styrning. Och eftersom tjänstemannaansvaret är avskaffat kan ingen ställas till ansvar. Om ett val resulterar i byte av regering påverkar detta inte tjänstemannaväldet i myndigheterna. SVF ställde en fråga 2006 till (m) när Sverige bytte till borgerlig regering: "Tror ni att alla tjänstemän som hittills har tillämpat socialdemokratisk politik nu plötsligt kommer att tillämpa borgerlig?" - "Nä", blev svaret, "men vi kan inte byta ut alla."

Detta stämmer så väl med vad en engelsk författare, Roland Huntford, på studiebesök i Sverige skrev i en bok på 1970-talet ("Det blinda Sverige", originaltitel "The New Totalitarians"). Han intervjuade svenska politiker som glatt berättade för honom att de syftade till att genomsyra hela samhället med socialistiskt synsätt, så att detta skulle vara bestående oavsett vilken regering som för tillfället satt vid makten. Detta vågade de berätta för honom, han var ju engelsman och således ofarlig. Till svenska journalister sade man absolut inget sådant ...

Om en privatperson vill driva ett ärende gentemot en myndighet är han i klart underläge. Objektiviteten hos myndigheten uteblir, myndigheten ser sig inte längre som

den objektiva medborgarnas tjänare den ska vara utan som en motpart. Myndigheten har egna jurister och eftersom den enskilde sällan har juridisk skolning är han hänvisad till att anlita dyr juridisk hjälp om han ska ha någon chans att få rätt gentemot myndigheten. Vi har i färskt minne den process om föreningsegna grenar (det s.k. AR-15-fallet, mål 6802-16 i Högsta Förvaltningsdomstolen) som kostade en privatperson ca 250.000 kr. Vem har råd med sådant ... jo, möjligen en myndighet som kan finansiera sina jurister med sin egen tilldelning av skattemedel från staten ...

Vi har också sett exempel på att en myndighet försöker hävda att ett beslut inte är ett beslut och därför inte kan överklagas. Ett sådant ärende gällde en text som var införd som "villkor" på en vapenlicens. Ärendet har vid det här laget valsat runt i 6 domstolar, med varierande resultat. Att icke-beslutet av domstol ändå bedömdes vara ett beslut var åtminstone en framgång. Två gånger har därefter myndigheten korrigerat sina "villkor" men varje gång har det blivit lika fel i förhållande till vad lagtexten säger.

Det strider mot EU:s grundlag att ha en myndighetsutövning där inget ansvar kan utkrävas. Den svenska modellen för förvaltning har således inte EU-stöd. Regeringen medverkar medvetet till att underminera medborgarnas fri- och rättigheter genom att ingen i statsförvaltningen kan ställas till ansvar och medborgarnas möjligheter att försvara sina rättigheter i domstol försvåras.

Det har faktiskt höjts åtskilliga röster för att tjänstemannaansvaret ska återinföras.

Lagar och förordningar måste formuleras på ett tydligt sätt så att både medborgare och myndigheter otvetydigt förstår vad som gäller. De lagar vi har, t.ex. Förvaltningslagen, måste efterlevas av våra myndigheter, särskilt kravet på en objektiv myndighetsutövning fri från politisk agenda.

Johan Svensson

Allmänna råd är inte lag

I många år har vi konfronterats med att både Polismyndigheten och förvaltningsdomstolarna behandlar allmänna råd som om de vore lag. Det har till och med sagts i dom att allmänna råd visserligen inte är lag men det hindrar inte att man kan använda dem vid tillämpningen av lagarna. Vilket i klartext innebär att denna domstol jämställer allmänna råd med lag.

Grundlagen (Regeringsformen 1 kap 1 §) säger klart och tydligt att all makt ska utövas under lagarna. Den gör inga tillägg för allmänna råd eller liknande åsikter. Det är lag som gäller, basta.

I ett nu aktuellt fall kommer SVF att driva målet i Högsta Förvaltningsdomstolen för medlemmens räkning. Medlemmen hade anlitat advokat i de lägre instanserna men dessa hade, sin vana trogen, bara hållit med Polismyndigheten och ännu värre, upphöjt Armémuseum till en del av lagstiftningskedjan.

I ett nyligen avgjort mål (6760-6763-17) satte Högsta Förvaltningsdomstolen ner foten i uppfostrande syfte: Skatteverkets bevisning (eller rättare sagt avsaknad av bevisning) underkändes. Detta trots att åtskilliga förvaltningsdomstolar sedan 2012 hade gått på Skatteverkets linje.

Det är viktigt att Högsta Förvaltningsdomstolen värnar om respekten för våra lagar. Därför kommer SVF att begära att Högsta Förvaltningsdomstolen fastställer:

- Polismyndigheten har inget bemyndigande att skriva regler för samling av vapen
- utan bemyndigande får myndighet inte besluta i en fråga
- Polismyndigheten får inte ta beslut med allmänna råd som grund
- förvaltningsdomstolarna får inte ta beslut med allmänna råd som grund
- vad en intresseorganisation anser utgör ingen del av lagstiftningskedjan

Om en myndighet är missnöjd med att det inte finns några detaljregler om samling av vapen får den vända sig till Riksdagen och Regeringen och hemställa att dessa utformar sådana regler. Detta gjorde Polismyndigheten för ca 8 år sedan men fick inte gehör hos Riksdagen eller Regeringen. Därför har man intensifierat sina ansträngningar att få domstolarna att anamma de allmänna råden som om de vore lagtext.

Våra domstolar ska vara lagföljare, de är inte lagstiftare. Domstolar har ingen behörighet att ge en myndighet större befogenhet än den fått av Riksdagen och Regeringen. Ingen tolkning i världen kan ge Polismyndigheten någon befogenhet att på egen hand utforma regler för samling av vapen. Då föregriper man lagstiftarnas arbete.

Gull-Britt Söderström

Polisens arbetsbelastning

I sina ansträngningar att få mycket att bestämma över vill Polismyndigheten även bestämma över fältskyttet. Detta trots att man själv säger att man inte räcker till idag, de är visst för få.

Vapenlicenser ska inte ta längre tid än 30 dagar från ansökan till beslut, men på grund av Polismyndighetens egna påståenden är detta inte möjligt.

Dr Erik Lakomaa har gång på gång visat att med antalet handläggare, den tid av deras arbete som avsätts för att hantera vapenfrågor och antalet ärenden så går handläggarna på halvfart även om de klarade hela processen från ansökan till beslut på en enda dag.

Även ur Polismyndighetens egen redovisning kan den som har lite matematiska kunskaper strax se andra luckor (sådant kallas ibland för skönmålning). Det gjordes 29.912 gripanden (haffanden) varav väktare stod för 10.760 stycken. En enkel subtraktion ger då att poliser i yttre tjänst gjorde i snitt tre gripanden vardera under förra året ... alltså ett gripande var fjärde månad.

Utredningar av brott pekar på samma sak. Totalt gjordes 155.352 utredningar år 2018. Av dessa var 78.874 sådana som inte behövde någon större utredning, typ trafikärenden, skadegörelse, innehav av narkotika. Reserande 76.478 ärenden handlade om att redovisa något FU-protokoll där varje protokoll innehöll mer än ett ärende ... med andra ord, det borde finnas kapacitet över.

Alla dessa skjutningar som vi läser om ... tja, de borde belägga sisådär 500-600 poliser med arbete så pass att dessa har nog att göra med att utreda ... av de ca 20.000 poliser som finns.

Gränskontroller är också något som påstås ta mycket tid i anspråk för våra poliser; det är bara det att kontrollerna i sig är temporära och ska ske oplanerat ... och inte kan polisledningen säga hur mycket arbete detta är ... bara att det tar mycket tid i anspråk.

Kan det vara så att den dagen våra politiker lär sig lite matematik och att tänka logiskt kommer de på att något inte stämmer. Då kommer kraven på Polismyndigheten att prestera ,, och Rättsavdelningen, som handhar våra licenansökningar, måste då visa att de har mer ärenden än de klarar av ... så självklart kan vi nu med inspektioner av banor för fältskytte öka antalet ärenden ... och så tar det inte längre 20 veckor att få en licens utan 40 veckor.

Johan Svensson

Bristande kunskap

I en liten by med undersysselsättning nagelför man en nyinflyttad granne som köpt en gård ute i tassemarkerna. Han köpte en nästan ny traktor, då måste han ju vara kriminell och syssla med penningtvätt för att ha råd med det. Han grusade vägen fram till båtplatsen, då anmäldes han för brott mot strandskyddet. Han blev tvungen att hämta en förrymd jakthund nere på byn och vips blev han anmäld för "oro mot barnen". Någon såg honom hämta en kvinnlig bekant vid järnvägsstationen och då var han en presumtiv våldtäktsman.

När han övningssköt med sina licensfria kammarladdade originalrevolverar på sin gårdsplan skrev en av dessa "vän av ordning" på Facebook att det var någon som "sköt vilt omkring sig". Polisen hade en patrull i området för ett annat uppdrag och denna patrull dirigerades nu till vapenägaren.

När patrullen anlände stod denne ute på gården med en grävmaskinist som hjälpte honom med en dränering.

Först frågade poliserna efter en helt annan person "vars vapen de skulle hämta". (Detta är anmärkningsvärt och strider emot GDPR. De får absolut inte avslöja för tredje man varför de söker en angiven person.)

När poliserna efter kontakt med sin ledning fick klart för sig var de var och vem de talade med frågade de honom om han hade "skjutit på gården".

Vapenägaren berättade om sina två licensfria vapen och lät poliserna följa med in och titta på vapnen. Efter ny kontakt med ledningen fick de beskedet att vapnen "skulle följa med ner till stationen för uteslutning". Vapenägaren packade ner vapnen i en väska som poliserna tog med sig. Något kvitto på medtagna vapen lämnades inte (vilket är än mera märkvärdigt eftersom licensfria vapen inte går att spåra om de kommer på avvägar).

Colt 1851

Remington 1858

Tiden gick, inget hände utom en viss mailkontakt som i sig bekräftade att vapnen befann sig hos Nationellt Forensiskt

Centrum (NFC). Vapenägaren lyckades få fram ett beslagsnummer som bekräftade att vapnen verkligen var beslagtagna och nu befann sig hos NFC som skulle kontrollera att det verkligen rörde sig om licensfria originalvapen tillverkade före 1890 och inte avsedda för gastät enhetspatron.

SVF formulerade brev vari vapenägaren begärde att få del av samtliga dokument i beslaget. Det påpekades också frånvaron av kvitto på omhändertagna vapen ... Som svar kom ett beslagsprotokoll som av sin datering att döma uppenbarligen hade skrivits ihop just nu när vapenägaren efterfrågade det, dvs nära 6 månader efter beslaget. Händelseförloppet beskrevs också helt annorlunda (det lät påskina att patrullen hade gjort en undersökning av vapenägarens bostad och fordon vilket inte stämde med verkligheten) och som grund för beslaget hade man skrivit "vapenbrott" rakt upp och ner, inte ens "misstanke om vapenbrott" eller liknande som hade varit mera på sin plats för licensfria original.

Vapenägaren hade strax innan skickat in en komplett dokumentation på vapnen som klart visade att det handlade om licensfria originalvapen som inte var avsedda för gastät enhetspatron. Med denna som grund borde Polismyndigheten omedelbart ha insett sitt misstag och lämnat tillbaka vapnen.

För ett otränat öga kan det vara svårt att avgöra om ett par kammarladdade vapen verkligen är ett par original från före 1890 eller senare tillverkade kopior. Men när man får dokumentation som klart visar vapnens historik har man att böja sig för sakkunskapen och lämna tillbaka vapnen omgående.

I ett annat ärende där SVF också hjälpte vapenägaren dröjde det mer än ett år innan Polismyndigheten efter åtskilliga påpekanden lämnade tillbaka ett licensfritt kammarladdat vapen, trots att vapenägaren via dokumentation och litteratur kunde påvisa att vapnet med detta tillverkningsnummer hade producerats långt före 1890.

Sådana licensfria originalvapen har Polismyndigheten ingen som helst rätt att överhuvudtaget röra vid, om det inte rör sig om en brottsmisstanke. Att man ändå omhändertar sådana vapen beror på att man inte har tillräcklig egen kunskap utan måste skicka vapnen till NFC som i sin tur ska avgöra om vapnen är de original de utges för att vara. (Hur man går tillväga för att fastställa detta är höljt i dunkel, det lämnas ingen redogörelse från NFC när ett sådant vapen motvilligt lämnas tillbaka till sin ägare.)

Vapenlagen säger att om vapen har tagits om hand ska det skyndsamt göras en utredning. Att ta mer än ett år på sig att konstatera att ett vapen är ett antikt och licensfritt original är under all kritik. Sådant kan en erfaren svartkrutsskytt oftast avgöra direkt vid en okulärbesiktning,

Gull-Britt Söderström, svartkrutsskytt

PS. Nu har det flyttat in en ny kvinna i byn så nu är hon det nya hatobjektet och vapenägarenn har fått lite mer lugn och ro.

Visdomsord

från Jonas, 6 år:

Var aldrig för mätt för efterrätten ...!

Önskas köpa

Pumphagelgevär Winchester, Remington eller Benelli kaliber 12

Anders, tel 070-2728376

Önskas köpa

Colt 1860 Army, eller Colt 1851

Navy

Anders, 070-2728376

REPLIKOR

VAPENDELAR - TILLBEHÖR

Besök vår Webshop och hemsida

www.stockholmsvapenfabrik.se

Varför dröjer proppen?

I dessa dagar spekuleras det vilt varför inte Regeringen ännu har presenterat en proposition som ska föreslå Riksdagen de ändringar i vapenlagstiftningen som man vill införa på grund av EU:s Ändringsdirektiv till Vapendirektivet. Det sägs öppet i tidningsartikel efter tidningsartikel att denna försening skulle bero på att Regeringen har fått så mycket kritik redan för det förslag man presenterade till Lagrådet så man blev helt enkelt tvungen att ta tillbaka och arbeta om förslaget.

Det som är mest skrämmande är den ogenerade lögnpropagandan som man har ägnat sig åt. Det påstås helt fräckt att det hopskrivna förslaget i lagrådsremissen skulle vara en minimiimplementering av Ändringsförslaget men remissinstans efter remissinstans har klart påtalat att redan Kazimir Åbergs utredningar SOU 2018:1 och SOU 2018:30 gick långt utöver EU:s texter och lagrådsremissen gick i samma anda.

Nu är man har sölat så här länge att det datum som EU satt för implementering börjar närma sig har man tagit till en ny skrämeltaktik. Om vi inte inför ändringarna innan denna datum kommer vi att få böta oerhörda belopp.

Jaha, och vems är felet då? Jo, Regeringens som har släppt ifrån sig ett så dåligt arbete att till och med de mest saktmodiga reagerat och blivit förbannade. Den skulden kan man inte svära sig fri från.

Det ska ärligen sägas att det säkerligen inte är enbart Regeringens fel. Man har ju skaffat sig "rådgivare", minsann, och deras hemvist är hos Polismyndigheten. Regeringens vapentekniska råd består av 4 aktiva polismän + en f.d. polis som numera är anställd på Justitiedepartementet och nog så lämpligt har blivit EU-ansvarig där ....

Om man ensidigt lånar sitt öra till endast en remissinstans och bortser från alla de övriga har man inte den objektivitet som man ska kunna förvänta sig av dem som ska föreslå vår lagstiftande församling hur landet ska styras.

I remissinstanserna fanns ovanligt många kommuner. Det spekulerades redan inledningsvis varför man lagt till

så många av den kategorin. Svaret fanns i utvärderingen: det var såååå många remissinstanser som inte hade några invändningar emot de föreslagna ändringarna. Och alla

EU = Doris
2013:7

dessa var kommuner + naturligtvis Polismyndigheten. Att kommunerna endast berördes ytterst marginellt av de föreslagna ändringarna tog man lätt på. I den heliga statistikens namn räknade man bara "positiva" i en hög och "negativa" i en annan hög utan att se till innehållen i svaren.

I Riksdagen debatteras öppet myndighetsaktivism och att man vill återinföra tjänstemannaansvar. Det vore på tiden att ta detta på allvar.

Enligt Regeringens hemsida kommer betänkande 2018/19:JuU29 att beredas i utskott 16/5, justeras 11/6, tryckas 12/6, debatteras i kammaren 17-18/6 och beslutas 18/6. Nu låter det som att Regeringen i stället vill uppskjuta beslutet om vapenlagsändringarna till efter EU-valet. Det tyder på att man inte har tagit till sig kritiken.

Gull-Britt Söderström

JÄGARNAS
RIKSFÖRBUND

Var med och påverka jakten i Sverige

Jägarnas Riksförbund är en rikstäckande intresseorganisation som bevakar jägarnas intressen och arbetar för att du som jägare ska få ut det mesta möjliga av ditt intresse för djur, natur och jakt.

För oss är det viktigt att jakten bedrivs under största möjliga frihet och utan onödigt krångel.

Vi anser att det är du som jägare som bäst kan bedöma hur jakt ska bedrivas på den mark där du jagar.

ANSVAR - FRIVILLIGHET - SAMARBETE

www.jagarnasriksforbund.se

Manipulerad

I Svenska Svartkruts Skytte Federationens tidning Krutkorn 1-2019 kunde man läsa följande fråga och svar:

”Fråga: Vad händer med en licensfri/original slagläsrevolver när man stoppar i en konverteringstrumma för gastäta patroner?

Svar: När någon innehar en licensfri svartkrutsrevolver och sedan ansöker om en trumma som är avsedd för gastäta enhetspatroner som är licenspliktig blir hela revolvren licenspliktig.

Originaltrumman som inte är avsedd för gastäta enhetspatroner kommer då att vara en licensfri vapendel.

Original svartkrutsrevolver inkl trumma som inte är avsedd för gastäta enhetspatroner = vapen som ej kräver licens.

Original svartkrutsrevolver inkl trumma som är avsedd för gastäta enhetspatroner = vapen som kräver licens.

Originaltrumma som inte är avsedd för gastäta enhetspatroner = vapendel som ej kräver licens.”

Ytterligare en variation på samma tema kunde läsas:

”Fråga: vad ska personer som idag har licens på en trumma avsedd för enhetspatroner göra för att lagligt kunna använda trumman ihop med sin originalrevolver?

Svar: När det gäller region Öst kan dessa personer ta kontakt med oss via registrator. ost@polisen.se så gör vi om licenserna (utan kostnad). Redaktörens anmärkning: Ett vapen som blivit licenspliktigt kommer aldrig att bli av med licenskravet, d.v.s. det går inte att göra det licensfritt igen.

Med licensfri/original svartkrutsrevolver avses sådan som avses i 1 kap 4 § vapenlagen – b) skjutvapen som har tillverkats före år 1890 och som inte är avsedda för gastäta enhetspatroner.”

Denna text innehöll grava fel (förutom lockbetet med kostnadsfri licens) vilket fick SVF att ställa en fråga till Polismyndigheten Region Öst:

”Läser i tidskriften Krutkorn att ni på polisen påstår att en licensfri revolver (äldre

lagstiftning ...

än 1890 årsmodell och ej avsedd för gastäta patroner) blir licenspliktig om en licenspliktig trumma används med den.

Vilket lagstöd har ni för att påstå att en licensfri vapendel blir licenspliktig enligt ovan? Enligt vapenlagen är en licenspliktig vapendel att betrakta som skjutvapen, oavsett hur den nyttjas.”

Svaret från Region Öst lät inte vänta på sig.

” När någon innehar en licensfri svartkrutsrevolver och sedan ansöker om en trumma som är avsedd för gastäta enhetspatroner som är licenspliktig blir hela revolvren licenspliktig.

Trumman som inte är avsedd för gastäta enhetspatroner kommer då att vara en licensfri vapendel.”

Sedan följde långa citat ur vapenlagen 1 kap §§ 1-4 samt ur Fap 551-3 allmänna råd för att avsluta med ytterligare citat ur vapenlagen 4 kap § 1:

”4 kap. Ändring, reparation och skrotning av skjutvapen 1 § Ett tillstånd att inneha ett skjutvapen upphör att gälla, om vapnet ändras så att det till funktions- eller verkningsgrad blir ett väsentligt annorlunda vapen.”

Då blev det läge för SVF att förklara vad lagen verkligen säger:

”Tyvärr stämmer inte detta med lagen och hur den ska tolkas eller verka, inte heller med avseende på lagens förarbeten.

Polismyndighetens utgångspunkt är vapenlagen kap 4 §1 Ändring, reparation och skrotning av skjutvapen och att ett vapen tillverkat före år 1890 ändras till att vara avsedd för enhetspatron. Detta är fel och ett grovt åsidosättande av kraven för myndighetsutövande enligt grundlagen och förvaltningslagen.

Det tillståndsfria vapnet ändras inte i och med att en ny tillståndspliktig trumma införskaffas. Det är enbart den nya vapendelen som är tillståndspliktig.

Vapenlagen kap 4 § 1 är endast tillämplig på vapen som enligt vapenlagen är att betrakta som skjutvapen och innehas med tillstånd. Lagtexten är inte tillämplig på vapen tillverkade före år 1890 och som ej är avsedda för en gastät enhetspatron, inte heller är den tillämplig på andra icke tillståndspliktiga vapendelar eller tillbehör.

Inte heller finns det stöd för Polismyndighetens resonemang i förarbetena till lagen Prop. 1973.166 sid: 144

”En ändring av ett skjutvapen medför att del inte längre föreligger någon identitet mellan vapnet och det ursprungliga meddelade innehavstillståndet. I den mån innehavaren inte fått ett nytt tillstånd gör han sig sålunda skyldig till ett olaga vapeninnehav.”

Inte heller i vapenförordningen 1949:340 §6 tredje stycket (vilket har samma lydelse i dagens vapenlagstiftning) ställs det krav på tillstånd eller tillståndsändring av huvuddelen vid nyttjande av vapendel med eget tillstånd.

I det fall där en trumma nytillverkas till ett vapen som är tillverkat före år 1890 som inte är avsedd för gastäta enhetspatroner ska trumman betraktas som ett skjutvapen med tillståndsplikt enligt vapenlagen 1 kap 3 §, varesig trumman är avsedd för gastäta enhetspatroner eller framladdning.

Om denna trumma (vapendel) nyttjas i vapen 1 eller vapen 2 påverkar inte vapen 1 eller 2 tillståndsplikt. På samma sätt påverkas inte ett gevärs tillståndsplikt eller att det inte skulle omfattas av tillståndet om en annan pipa med eget tillstånd nyttjas för geväret, även om det innebär att en annan patron med annan ammunitionsklass nyttjas.

Med Polismyndighetens tolkning kan inte tillstånd ges för till exempel så kallade ”take down”-vapen som är förberedda för pipbytessystem där patronen är en annan än för huvudvapnet. Som alternativ att nytt tillstånd måste sökas för huvudvapnet var gång pipbyte som medför ändrad patron (ammunitionsklass) sker.

Vad beträffar de allmänna råden i FAP 551-3 har de dels inte samma juridiska status som lagar och får inte användas som underlag för myndighetsbeslut, dels är de tekniskt undermåliga och leder till felaktiga slutsatser/ beslut.

Tyvärr är Polismyndighetens övertramp i myndighetsutövningen av det slaget att SVF måste be Justitieombudsmannen granska saken.

Polismyndigheten uppmanas att korrigera sin tolkning av vapenlagens bestämmelser och att skyndsamt annullera om någon licens utskrivits på icke tillståndspliktigt vapen.”

En myndighet får inte misshandla lagstiftningen på detta sätt. Ärendet har också anmälts till JO och det återstår att se vad som händer där.

Om någon har blivit lurad av Polismyndigheten att få licens på ett licensfritt vapen hjälper SVF gärna till att få rättelse. Men var beredd på att det kommer att behövas förhandlingar i domstol, kanske ända upp i Högsta Förvaltningsdomstolen, då Polismyndigheten sin vana trogen inte kommer att ge sig ....

Pär Herrman

Vem bestämmer?

Spåren av Polismyndighetens nya ambition att styra skyttets utövande på skjutbanor och i fält kan få andra konsekvenser än de vi först tänker på.

Först främst måste våra styrande fråga sig om Polismyndighetens mandat (= bemyndigande) att besikta och godkänna skjutbanor även omfattar att bestämma deras design med avseende på säkerhet? Det är tveksamt om så är fallet (jämför med andra säkerhetsaspekter på idrottsanläggningar, hållfasthet för en läktare till exempel).

Är Polismyndighetens bemyndigande i Polisförordningen från 2014 att föreskriva om utförande och besiktning av skjutbana överordnat Boverkets bemyndigande att ge bygglov, och därigenom godkänna en skjutbanas utförande? Om man ändrar t.ex. vallens utförande kan detta kräva ändring i bygglovet vilket tyder på att det är Boverket som ska avgöra utseendet.

Sveriges Kommuner och Lands-ting (SKL) ger ut riktlinjer för hur idrottsanläggningar ska vara beskaffade. De har samlat alla dessa riktlinjer i en gemensam publikation kallad "Måttboken" (man kan hitta den på länken <http://www.ac-skytte.com/dokument/Mattbok.pdf>). Här kan man finna hur en bandyplan ska se ut, även måttmässigt, eller en handbollsplan, en friidrottsbana för löpning. Alla mått som berör dessa är hämtade från idrottsrörelsens regler.

För skjutbanor finns också i måttboken riktlinjer som visar hur en fast skjutbana ska vara utformad. Hur skjutvall/kulfång ska vara beskaffade för att följa reglerna i SÄK B. Riskvinklar har i denna måttbok översatts till faktiska mått, lätt att förstå och planlägga efter.

Om nu Polismyndigheten börjar att tafsa på hur en skjutbana ska få användas påverkar det direkt dessa

riktlinjer. Till exempel har Polismyndigheten aviserat att så kallat rörligt skytte inte följer banornas säkerhetsdesign, dock oklart hur ...

I måttboken hittar man även rekommendationer hur långt i sidled från mitten på tavlan (alternativt öppningen för viltmål där det löpande målet syns för skytten) skjutplatsen ska vara. Man anger till exempel att för en 300-meters bana för gevärsskytte får inte skjutplatsen avvika mer än 6 meter i sidled. För en pistolbana på 25 m får inte skjutplatsen avvika mer än 0,75 meter (kanske det är härifrån Polismyndigheten fått sina ideer?).

Men detta är inte regler som är baserade på säkerhet avseende kulfånget utan på att följa skyttereglementet. För en gevärsbana är

kravet att tavlan ska stå på 300 meter +/- 1 meter och för en pistolbana ska tavlan stå på 25 meter +/- 0,1 meter. Om skjutplatsen flyttas i sidled, då påverkar det hur långt det blir till tavlan. Mer än 0,75 meter i sidled för en pistolskytt, då står inte tavlan längre på 25,1 meter utan längre bort. Då förfelas ju hela idén med att vi alla tävlar på lika villkor ...

Självklart tar inte denna måttbok upp fältskyttet då detta inte förekommer på skjutbanor (i varje fall inte på det som vi vanligen menar med skjutbanor).

Pär Herrman

Clang & Juhbel

- Nu ska vi ut och mäta alla skjutbanor och se hur många av dem vi kan underkänna ...
- Ja, men om skjutbanorna är anlagda helt enligt Boverkets regler och enligt kommunens bestämmelser???
- Det är ovidkommande, det är VI som ska godkänna skjutbanorna och då är det också VI som sätter reglerna! Vi är bemyndigade!

Clang

Juhbel

- Men här är en förening som vill ha en fältskyttetävling en helg, då ska vi väl ut och inspektera där också?
- Ja, det ska vara klart 4 veckor i förväg, det har VI bestämt.
- Men föreningen säger att man inte får sätta upp några mål så långt i förväg. Kan dom sätta upp, inspektera, ta ner och sätta upp senare igen?
- Det går ju inte, då kan dom ju flytta tavlorna! Nä, 4 veckor är 4 veckor och därmed basta.
- OK, då har vi lyckats! Det blir ingen tävling! Det var ju det vi ville ...

Vad får stå i licensen?

Som Vapenägaren tidigare skrivit om är det Regeringen, via Vapenförordningen, som bestämmer vilken information som ska stå på våra vapenlicenser. Det sammanfaller med vad som är obligatoriska uppgifter som ska anges vid en licensansökan.

Polismyndigheten anser uppenbart att mer information behövs, utan att få gehör för detta av Regeringen eller Riksdagen. Polismyndigheten har bristande förståelse för såväl grundlagar som Förvaltningslagen och självpåtagat sig att köra över såväl Regeringen som Riksdagen genom att utforma ansökningsblanketter för licenser efter eget tycke och smak. Myndigheten har till och med i sina nya digitala ansökningsblanketter gått steget längre än så; om inte de uppgifter som Polismyndigheten suktar efter fylls i går det inte att skicka in den digitala blanketten. Det blir således omöjligt att nyttja det system som enligt Polismyndigheten ska underlätta en ansökan utan att medverka till Polismyndighetens lagtrots.

Polismyndighetens tjänstemän har duperat till och med en lagrådsremiss genom att påverka skrivningen av densamma. Lagrådsremissen påstår att om ett gevär med fast magasin ändras så att magasin kapaciteten ökas, bryter detta mot lagen. Detta trots att vare sig Vapenlagen, Vapenförordningen eller ens Polismyndighetens egna föreskrifter överhuvudtaget nämner magasin kapacitet (eller hur många patroner ett vapen kan laddas med). Inte heller finns denna information på våra licenser.

Enligt Vapenförordningen kap 3 § 2 ska ett tillstånd innehålla det som anges i Vapenförordningen kap 2 § 6.

”2 § Bevis om tillstånd att inneha skjutvapen skall innehålla de uppgifter om tillståndshavaren och om vapnet som anges i 2 kap 6 § samt om tidsbegränsning eller villkor som har meddelats med stöd av vapenlagen (1996:67).”

Vapenförordningen kap 2 § 6 anger vad en ansökan ska innehålla:

”... sökandens namn, person- eller organisationsnummer och hemvist eller säte samt om vapnets typ, fabrikat, modell och kaliber, vapnets tillverkningsnummer samt uppgift om ändamålet.”

Licenserna som idag skrivits ut innehåller betydligt fler uppgifter som t.ex. VapenID, Kombinationstyp, Laddtyp, Laddsystem och ammunitionsklass.

En medlem i SVF har med SVF:s stöd begärt att Polismyndigheten omprövar och rättar en licens för en lös pipa. Skrivelse om rättning har lämnats in till den lokala Polismyndigheten.

Det kan tyckas att detta spelar mindre roll, men en myndighet har till uppgift att utföra det som Riksdagen och Regeringen har bestämt. Myndigheten får gärna ha åsikter, men i sin myndighetsutövning ska den följa våra lagar. Om myndigheten tillåts att i smått göra egna påhitt så kommer det att göras i stort också.

Det kan sluta med att vi plötsligt blir dömda som brotts-

VapenID	SE2587689
Serienummer	1603-118
Vapentyp/piptyp	Pipa
Fabrikat	Lothar Walther
Modell	Okänt
Kombinationstyp	
Laddtyp	
Laddsystem	
Ammunitionsklass	2
Kaliber	7,62x35
Villkor	

lingar utan lagstiftning, till exempel om en vapenägare byter stock på sin bössa så att lösa magasin går att använda ... vilket enligt lagen är OK men enligt Polismyndigheten och lagrådsremissen är ett brott.

Vapenägaren kommer att löpande följa detta ärende och rapportera om våra myndigheter (Polismyndigheten och förvaltningsdomstolarna) visar på lagförsamhet och respekt för Regeringen och Riksdagens mandat enligt våra grundlagar.

Pär Herrman

EU-valet

Jakt & Jägare har frågat runt bland riksdagspartierna och inte oväntat är (m), (sd) och (kd) mest kritiska emot EU och vill ha mera självbestämmande på lokal nivå medan (s), (v) och (mp) prisar EU.

En avgående (m)-delegat, Christofer Fjellner, ser art- och habitatdirektivet som föråldrat och i behov av förändring men både (s) och (mp) motsatte sig detta. Svenska delegater kan ofta vara orsak till att vi upplever EU:s agerande som stelbent och oförstående i jaktfrågor.

Även Ändringsdirektivet till Vapendirektivet kritiseras. Åtgärderna endast försvarar för legala vapenägare och har inte något med terrorism och grov kriminalitet att göra. Tyvärr har den svenska regeringen övertolkat EU-direktivet. Men EU utgör inte det största hotet utan mera en okunnig och alltmer urbaniserad opinion. Bilder på söta sälungar var tillräckligt för att stoppa den svenska säljakten.

De konservativa delegaterna lyckades stoppa ett förslag från EU-kommissionen som skulle ha gjort all fällfångst i Sverige omöjlig.

I blyfrågan anser (m), (kd), (sd) och faktiskt även (s) att dagens inskränkningar räcker medan (L) vill fortsätta arbeta för blyfri ammunition och (mp) och (v) är för ett blyförbud.

Att okunniga med stora röstresurser får ökat inflytande i debatten utan att komma med sakliga argument har man märkt inte minst i blydebatten. När kunskap ersätts av mantra med nära nog religiösa övertoner ("bly är giftigt och ska bort ur naturen") måste man ifrågasätta aktörernas intelligens. Bly är ett grundämne som ständigt nybildas i naturen, det går inte att ta bort.

**Artiklar som kan köpas från SVF.
Beloppet insättes på pg 341602-1.
Skriv vad som önskas!**

Ragnar Skanåkers DVD-film
Filmen visades i TV hösten 2012.
Pris 150 kr.
Porto ingår

**Ragnars nya skyttebok - en
bibel för målskytten !**

EXTRA:

**Pris 320 kr + porto 45 kr
1 ex av "Nio OS - nästan"
levereras med som bonus.
Jättebra även som present ..**

Visa din tillhörighet!

Vår logo finns som
- tygmärke 65x50 mm pris kr 20
- klistermärke 80x60 mm, 2 st 25
- pin 19x15 mm 10
Porto ingår.

Ragnar Skanåkers skytteglasögon.

Med keps, glas i två styrkor medföljer.
Pris 1100 kr
Porto ingår

För att få rätt styrka är det bäst att
tala med Ragnar innan leverans.

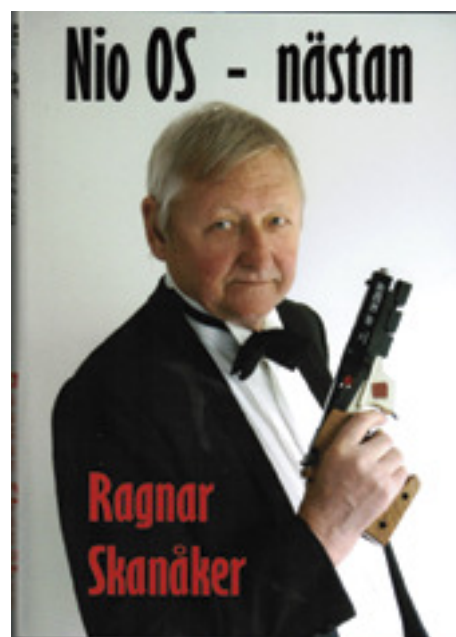
Fin present!

Ragnar berättar om sitt färg-
starka och händelserika liv.
Pris 195 kr + porto 40 kr

En läsares recension:

Jag läser mycket böcker. Men det
är första gången jag sträckläser
utan uppehåll 187 sidor. (Från
pärm till pärm).
Jag fastnade i denna bok och i en
karriär som blev så framgångsrik.
I avsnittet MEDLEMSVÅRD,
tar han upp sådant som jag skulle
vilja uppleva i den klubb jag till-
hör. "tänkvärt"

Rolf Brink

**Alla har något att ta till sig i denna bok. Här finns
förklaringen varför det där skottet som kändes per-
fekt ändå bara blev en nia ...**

**Skytteformer och regler går igenom, liksom även rent
grundläggande instruktioner om ställningar, grepp
och att välja vapen.**

**Träningsprogram, inte bara för skjutarmen utan för
hela kroppen - och för knoppen! Mental träning är
oerhört viktig för skytten. Man måste vara i balans
för att kunna prestera på topp.**

**Det är en bok som borde finnas på varje skyttefören-
ing och i varje skytts bokhylla. Både den erfarne skyt-
ten och nybörjaren har något att hämta av de lärdo-
mar som landets mest erfarne skytt serverar !**

Boken finns även på engelska.

Svenska Earprotect AB

Vi skyddar din hörsel

2000-talets nya mjuka sköna och behagliga personligt formgjutna hörselskydd som automatiskt följer och varierar efter bullernivån tack vare ett unikt filter.

Svenska Earprotect AB • info@earpro.se • www.earpro.se • Tel: 0451-155 95

Han fick fängelse för skatte- och bokföringsbrott. Polismyndigheten bedömde honom som olämplig som vapenägare. Men Förvaltningsrätten ogillade detta. "Ekonomisk brottslighet är inte brottslighet av sådan karaktär att den i sig regelmässigt aktualiserar frågan om omprövning av en vapeninnehavares tillstånd att inneha skjutvapen."

Detta kan tillämpas även på andra typer av brottslighet ...

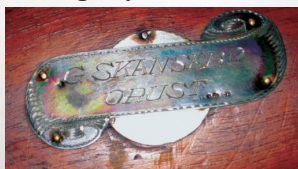
JO:s Vapen

Tel 070-5339997

Köper allt i begagnade vapen; gevär, pistoler & revolverar samt blankvapen och militaria

Geväret på bilden har tillhört Georg Skansebo, ordförande i Orust PK, som avled i december 2006. Georg var en känd tävlingsskytt

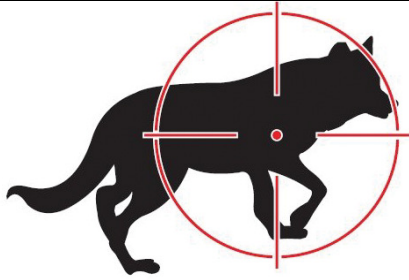

Rolf
har en
hemsida
adress

www.svartkrutsroffe.se

Är du intresserad av svartkrutsvapen så kommer du säkert att hitta något som du tycker om där.
Titta in på den sidan!

www.vargjakt.nu

KÖPES

Original revolverar Colt Army/
Civil

i gott skick

Original target/duell pistoler typ

Kuchenreuter, i gott skick

Maila till so.kristiansson@telia.com

Tel 031-444757 eller 0702-652795

SÄLJES

Blykolor kaliber .38, ca 1500 styck
Leif Hallén 0706-434939

Blackpowder firearms

SKYTTESERVICE
ÄNGELHOLM

**ALLT FÖR
SVARTKRUTSSKYTTEN!?**

Mer än 450 st svartkrutsvapen
i lager! Kulor, krut, tändhattar
och mycket mera!

VÄLKOMMEN!

Adress: Telefon:
Danielslundsg.48   0431-41 17 86
262 62 Ängelholm   Mån. - Fre. 13-18

ÄLGSKADFONDSFÖRENINGEN

Sveriges ledande oberoende aktör inom vilt- och trafiksäkerhet

WWW.ALGEN.SE TEL: 0474-10212 BOX 101, 360 70 ÅSEDA

Alla som är ute i trafiken borde ta till sig den information som finns på Älgskadefondföreningens hemsida www.algen.se

På Elmia visade man en helt ny simulator där man kunde få uppleva hur det var att krocka med en plötsligt uppdykande älg. Man har även en krock älg-motorcykel i simulatorn.

Dämpa farten! Det räddar liv!

Utställningar

24-26/5 Game Fair, Tullgarn

30/5-1/6 Elmia, Jönköping

4-7/7 Pistol-SM, Gävle

2-3/8 Sunne Jaktmässa

6/10 Stockholms Militariamässa,
Solna

okt/nov Göteborgs Militariamässa,
Kviberg

Ny Fap om skjutbanor ...

En ny version av FAP 525-1 om utförande och besiktning av skjutbanor cirkulerar internt inom Polismyndigheten. Man stödjer sig på Polisförordningen (2014:1104) § 20.

Som väntat har man mildrat lite där myndigheten mötte störst motstånd. Nu får skytteförbunden utse besiktningsmän med utbildning av polisen, samt att dessa får godkänna en skjutbana. Det mildrar polisens senfärdighet med tillstånd...men fortfarande tar den förslagna föreskriften upp idéer som polismyndighetens bemyndigande inte omfattar.

Det som är nytt i förhållande till den tidigare är att en omdefinition av skjutbanor i Kap 1, § 1 har gjorts. Med skjutbana menas att den ska vara stadigvarande inrättad för skjutning, således en **permanent skjutbana**. En skjutbana som inte är permanent anses vara en **tillfällig skjutbana** men den omfattas också av reglerna. Detta innebär att fältskyttebanor omfattas av reglerna.

Ett undantag finns: En privat skjutplats för inskjutning av vapen ska inte anses som en tillståndspliktig skjutbana enligt 3 kap. 6 § tredje stycket ordningslagen (1993:1617) om skyttet bedrivs av den som disponerar platsen eller av andra i hans närvaro om platsen inte ligger inom detaljplanlagt område.

Detta är i nuvarande Fap 525-1 ett allmänt råd men kommer nu att upphöjas till en föreskrift.

Problemen med skrivningen är att det finns inte någon definition vad som menas med "disponerar" eller "av andra i hans närvaro" (och för att vara genuspolitiskt korrekt får alltså inte våra skjutande och jagande damer ansvara för detta) eller vad som utgör en "inskjutning". Om en skytt har för vana att träna en del hemma vid vedbacken så är det mer än en plats för inskjutning, således en skjutbana som kräver tillstånd.

I den nuvarande Fap 525-1 utpekas särskilt tivolins anläggningar som "skjutbanor", nu stryks denna del vilket innebär att dessa inkluderas i "tillfälliga skjutbanor" som begrepp. Det som Polismyndigheten i sin iver att stoppa skyttet i landet missar är att tivolin brukar använda effektbegränsade vapen, sådana som inte kräver tillstånd för den som är över 18 år, och i det nya förslaget ska skjutbanor för effektbegränsade bössor och armborst inte omfattas av de nya reglerna. Så vem ska då hålla koll på tivolins skjutande? De som skjutet på tivoli är ofta under 18 år ...

Här är det en logisk kullerbytta av sällan skådat slag.

Tivolin är öppna för alla, oavsett utbildning eller vapenvana medan skytterörelsens tävlingar i terrängen kräver både utbildning och vapenvana för deltagarna. Vilken typ av "tillfällig skjutbana" har störst behov av tillsyn, den som har utbildade och vapenvana skyttar, eller den som vem som helst kan nyttja ?

Det allmänna rådet i nuvarande Fap 525-1 kap 2 om vad som ska ligga till grund för godkännande av en skjutbana kommer att ändras. I den nuvarande hänvisas till SKL:s måttboken och den militära SÄK 1 Friv skytte. Nu blir det Svenska Skyttesportförbundets SÄK B, vilket är en skrivning som mest liknar ett försök att slå in en kil i skytterörelsen, ty bakom denna SÄK B står flera skytteförbund, inte enbart Svenska Skyttesportförbundet. Men så har just det utpekade förbundet visat sig extremt lyhört för Polismyndighetens åsikter ...

Nu ska också skjutbanor dokumenteras med fotografier för att tillse att de inte har ändrats; särskilt utpekas växtlighet i skjutsektorn.

Tidigare var det inskrivet att revisionbesiktning ska ske med 5 års intervaller, nu ska det framgå av tillståndet. Vilket lämnar öppet för aktivistiska tjänstemän att hitta på lite egna regler, se hur det gick med femårslicenserna, till en början lugnt för att senare bli kaos.

Nytt är också vem som ska besiktiga skjutbanor. Efter Statens Skytteombud blev det Polismyndigheten själv. Nu kan det bli en person utsedd av skytteförbunden som auktoriserats och genomgått en utbildning hos polisen; det är oklart om polisen har en sådan utbildning på plats. (Och om Polismyndigheten inte gillar den person skytteförbunden har valt har man vetorätt.) Som jämställd med polisiär utbildning anses Svenska Skyttesportförbundets utbildning för besiktning av skjutbana vara. Utbildningen gäller i fem år, sedan måste den förnyas.

Detta är ytterligare en nyhet inom auktoriseringen som kan leda till nya hot. Om ett förbund får sin auktorisation återkallad så underkänns per automatik alla skjutbanor som godkänts av samma förbunds besiktningsman ...

Polismyndigheten har i föreskriften utförligt skrivit vad ett besiktningsprotokoll ska omfatta, även skjutriktning, vilken typ av vapen, ammunition och kaliber som skjutbanan besiktats för. Även vad som ska ske om besiktningspersonen inte godkänner skjutbanan.

Med denna reglering får Polismyndigheten total makt över både skjutbanor och tillfälliga skjutplatser, t.ex. fältskyttebanor. Dessutom kommer myndigheten åt sådant skytte och sådana vapen man har ett ont öga till, utan att behöva besväras av andra lagar ...

Utkastet till ny Fap 525-1 är ännu så länge bara internt. Det är att hoppas att det därefter går på remiss till olika intressenter. Frågan är hur dessa kommer att väljas. Blir det som när det senaste Föreningsintyget fastställdes, att man bara frågar ett par skytteförbund, för att undvika att få in kritiska synpunkter från andra instanser?

Pär Herrman

Lagar att följa ...

Vapenägare måste vara laglydiga och omdömesgilla ... om inte, så kan licenserna dras in.

Vi ska inte bara följa lagar ... vi måste överträffa desamma, det har flera medlemmar i SVF fått lära sig.

Vi ger två exempel här:

En medlem i Uppsala förflyttade sig med bil från ort 1 till ort 2 och på vägen hem skulle han besöka skyttebanan. Han medförde därför sitt vapen, helt enligt de regler som anges i Fap 551-3 om förflyttning av vapen. Han blev stoppad och kontrollerad av polis på vägen hem och allt var i sin ordning, men poliserna skrev en promemoria om det hela och uttryckte sig att "kriterier för brott mot vapenlagen uppfylls inte". Hans lokala polismyndighet tyckte dock annorlunda och startade en brottsutredning, som sedan åklagaren lade ned. Då återkallade man licenserna istället med hänvisning till att han var en olämplig vapenägare ... Förvaltningsrätten höll med polisen, domen överklagades och Kammarrätten gav inte prövningstillstånd trots att det var helt uppenbart att medlemmen inte hade gjort något fel.

En annan medlem i SVF drev ett eget företag. Där fick man provskjuta lite olika vapen mot en viss ersättning. Även om han själv inte hade licens på alla bössor så ordnade det sig med hjälp av kamrater som hade både egna vapen och vapen med lånelicenser osv. Polisen spanade på hans äventyr och konstaterade att en del av besökarna inte hade rent mjöl i påsen (vilket dock inte medlemmen kände till) ... så det blev till en brottsutredning av det hela. Först fälldes medlemmen i tingsrätten, ty där har man ingen koll på vapenlagens vindlande stigar utan producerade en juridisk kullerbytta av sällan skådat slag. Medlemmen blev dock friad i hovrätten (SVF förklarade för hovrätten hur detta med lån av olika slag fungerar). Men efter den friande domen återkallade Polismyndigheten hans licenser, han hade ju "samröre med kriminella" ...

Slutsatsen är att vi som vapenägare inte bara ska följa lagen utan vi måste överträffa den om vi inte ska riskera att få våra licenser återkallade. Men hur vet vi att vi överträffar lagarna när vi har så många...

En lundastudent försökte lista alla brott som tas upp i vår lagbok men efter att ha identifierat mer än 900 olika brott gav han upp. Så om inte ens en student inom juridik med ambition att ta reda på vad som är brottslig enligt vår lagbok klarar ut detta, hur ska vi vanliga icke juridiskt skolade medborgare då kunna veta det?

Exempel på mindre kända lagar ...

Cykla utan fungerande ringklocka - ger 200 kr i böter

Cykla i mörker ska lampan framtill kunna iakttas på 300 m avstånd - dagsböter.

Sälja en antik möbel med elfenbensinslag - bara om du kan bevisa att elfenbenet bearbetades före 3 mars 1947, annars

olagligt.

Att föra ut ur landet brev som är skrivet före 1969 om saluvärdet av brevet är mer än 2000 kr.

Att köra en bil på sommaren med en dåligt fungerande defrosteranläggning (vare sig den behövs eller inte).

Eller att det är förbjudet att släppa upp 51 brinnande papperslyktor på samma gång (50 är OK)...

Bryter vi mot någon av dessa lagar riskerar vi att betraktas av polisen som olämpliga vapenägare...

Pär Herrman

Vem minns väl inte den klassiska Bubblan ... den var totalt i avsaknad av defrosteranläggning och man sade alltid att man måste ha "tvåhandsfattning" - en hand på ratten och en hand på skrapan för vindrutan. Luftintaget satt mellan stolarna i form av en rejäl ratt som öppnade en ventil och släppte in luft.